

tetek meg az Istenhez a bálványoktól, hogy az élő és igaz Istennek szolgáljatok." / Akiknek hirdetek Istennek ingyen való kegyelmét, azokat figyelmeztetem arra is, hogy vigyázat: lehet hiába venni ezt a kegyelmet /2 Kor. 6,1/, mert ahol olcsóvá teszik ezt a kegyelmet, ott hiábavalóvá lett. Nekem magamnak is nagyon ügyelnem kell szüntelen, hogy hiába ne fussak. /Gal. 2,2; Fil. 2,16; 1 Thesz. 3,5/ S ha ebben az egyszerű, őszinte hitben járok, akkor boldogan szemlélhetem, hogy a mi munkánk nem hiábavaló az Urban, de boldogan hirdethetem a félelmekeknek, a csüggedt szívűeknek, a bátortalanoknak is: a ti munkátok sem hiábavaló az Urban. /1 Kor. 15,58/

2. Az egyszerű, őszinte hit nem a múltjából, a tapasztalataiból él, hanem az élő Istenből. Állandó összeköttetésben van Azzal, "aki vizsgálja a mi szívünket." Ebből pedig az következik, hogy megnyeri Isten gyermekeinek azt a bátorságát, a parréziát, amit nem tud letörni sem a tegnap kudarc, vagy szenvedése, sem a ma sokféle akadály. Az Apostol itt olyan kifejezést használ, amely a bátorság mellett jelent még nyíltságot, félelem nélküliséget, bizalmat.

Érdemes alaposan átgondolnunk a második verset. Még nem gyógyultak be Pál apostol testén a Filippiben kapott sebek, de lelke már épen indul újabb szolgálatra Thesszalonikába. /Nálunk meg milyen sokszor fordítva van engedetlenségünk miatt: testi sebeink rég begyógyultak már sokszorosán, de a lelki sebeket még mindig nem hevertük ki./ Egyszóval: az egyszerű, őszinte hit nem a kedvező körülmények között, szép sikerek útján halad előre, hanem egyszerűen azért megy tovább előre a szolgálat útján, mert "az Isten méltatott minket, hogy ránk bízta az evangéliumot..." /4v/

Ezzel az egyszerű, őszinte hittel érkezett az Apostol